

בְּמַאי דִּינָא אֶתְדָן הֵהוּא מְמַנָּא דְלַעֲיִלָּא. אַעֲבְרוּ
 לִיה בְּתַהוּא נְהַר דִּינְוֹר דִּינְגִיד וְנַפִּיק, וְכַדִּין
 אַעֲדִיו הֵהוּא שׁוּלְטָנוּתָא דִּילִיה, וּמִיד מְכַרְיוֹי עָלִיה
 בְּרְקִיעָא, שׁוּלְטָנוּתָא דְמְמַנָּא פְּלַנְיָא אַעֲדִיו מִיְה ^(ד)
 אַ עַד דְּמָטִי הֵהוּא קָלָא בְּכָל אֵינוֹן רְקִיעִין עַד
 דְּמָטִי בְּאֵינוֹן דְּשַׁלְטִין בְּהַאי עֲלָמָא, וְנַפִּיק קָלָא
 וְאַכְרִיז בְּכָל עֲלָמָא, עַד דְּמָטִי לְעוֹפֵי וְלִינוּקֵי,
 וְלֵאֵינוֹן טַפְשִׁין דְּבַנֵּי נָשָׂא דְלָא יִדְעִין.

וַיִּקְרָם מֶלֶךְ חֲדָשׁ. רַבִּי חֲזִיא אָמַר, מֶלֶךְ חֲדָשׁ, חֲדָשׁ
 מִמַּשׁ הָוָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר דְּהָוָה מְחַדָּשׁ
 גְּזִירִין, דְּלָא חֲדָשׁ מִלְּפָא אַחְרָא מִקְדָּמַת דְּנָא. אֲשֶׁר
 לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף. כָּל הֵהוּא טִיבוֹ, דְּעָבַד יוֹסֵף
 בְּאַרְעָא דְּמִצְרַיִם, דְּכֹתִיב, ^(בראשית מ"ז) וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת
 הַכֶּסֶף בֵּיתָה פְּרַעָה. וְקַיִים לוֹן בְּשַׁנֵּי פַפְנָא, כָּל הַאי
 לָא דְכִיר, וְעָבִיד גְּרַמְיָה דְּלָא יָדַע בֵּיתָה.

לשון הקודש

שְׁמַנְיָע לְעוֹפוֹת וְלַתִּינוּקוֹת וְלֹאוֹתָם
 הַטְּפָשִׁים שֶׁל בְּנֵי אָדָם שְׂאִין בְּהֵם דְּעָה.
 וַיִּקְרָם מֶלֶךְ חֲדָשׁ. רַבִּי חֲזִיא אָמַר, מֶלֶךְ
 חֲדָשׁ – חֲדָשׁ מִמַּשׁ הָיָה. רַבִּי יוֹסִי אָמַר,
 שֶׁהָיָה מְחַדָּשׁ גְּזִירוֹת שֶׁלֹּא חֲדָשׁ מֶלֶךְ
 אַחַר מִקְדָּם לָבֹן. אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף
 – כָּל אוֹתוֹ טוֹב שֶׁעָשָׂה יוֹסֵף בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם, שֶׁפְּתוּב ^(בראשית מז) וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת

בְּאֵיזָה דִּין גְּדוֹן אוֹתוֹ הַמְּמַנָּה שֶׁלְּמַעְלָה?
 מְעַבְרִים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ נְהַר דִּינְוֹר שֶׁשׁוֹפֵעַ
 וַיּוֹצֵא, וְאֵז מְעַבְרִים אֶת אוֹתוֹ שֶׁלְטוֹן
 שְׁלוֹ, וּמִיד מְכַרְיוֹים עָלָיו בְּרְקִיעַ: שֶׁלְטוֹנוֹ
 שֶׁל הַמְּמַנָּה פְּלוּנֵי הָעֵבֶר מִמֶּנּוּ. עַד
 שְׁמַנְיָע אוֹתוֹ קוֹל לְכָל אוֹתָם הָרְקִיעִים,
 עַד שְׁמַנְיָע לְאוֹתָם שֶׁשׁוּלְטִים בְּעוֹלָם
 הָזֶה, וַיּוֹצֵא קוֹל וּמְכַרְיוֹ בְּכָל הָעוֹלָם, עַד

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה, הָיוּ יַתְבִּי וְלָעָאן בְּאוּרֵיִתָּא
 קָמִיה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָאִי
 דְּכַתִּיב וַיָּקָם מִלֶּדֶךְ חֲדָשׁ עַל מִצְרַיִם, וַתִּגִּינֶן, הָאִי הוּ
 קָם מִגְרַמִּיה, מַה דִּהְוָה שְׁפַל, קָם, וְלֹא אֶתְחַזִּי
 לְמַלְכָּא, וּבְעוֹתָרָא קָם. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כִּלְאֵי הַכִּי
 הוּא, בְּגוּנָא דְאַחְשָׁרוּשׁ דְּלֹא אֶתְחַזִּי לְמַלְכָּא, וְקָם
 מִגְרַמִּיה, וְקָם בְּעוֹתָרָא, וּבְעָא לְאוּבָדָא לְיִשְׂרָאֵל
 מִעֲלָמָא, אוֹף הָכָא, הָאִי לֹא אֶתְחַזִּי לְמַלְכָּא, וְקָם
 מִגְרַמִּיה, וּבְעָא לְאוּבָדָא לְיִשְׂרָאֵל מִעֲלָמָא, דְּכַתִּיב
 וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ וְגו', הָבָה נִתְחַכְמָה לּוֹ וְגו', וְכֵן
 הָוָה קָם מַלְכָּא לְעִילָא, קָם מַלְכָּא לְתַתָּא.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא וְרַבִּי יוֹסִי, הָיוּ אֲזִילִי
 מִטְּבָרְיָא לְצַפּוּרִי, עַד דִּהְיוּ אֲזִילִי, פָּנַע בְּהוּ
 חַד יוּדָאִי, פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה י"ט) מִשָּׂא מִצְרַיִם הִינֵה

לשון הקודש

שמעון, הכל כך הוא, כמו אחשורוש
 שלא היה ראוי למלך, וקם מעצמו, וקם
 בעשר, ורצה להאביד את ישראל מן
 העולם, אף פאן זה לא ראוי למלוכה,
 ועמד מעצמו, ורצה להאביד את ישראל
 מן העולם, שכתוב ויאמר אל עמו וְגו',
 הבה נתחכמה לו וְגו'. וכשהיה עומד
 מלך למעלה - עומד מלך למטה.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אֲבָא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ

הכסף ביתה פרעה, וקם אותם בשני
 הרעב, כל זה לא זכר, ועשה עצמו שלא
 יודע אותו.

רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ יוֹשְׁבִים
 ועוסקים בתורה לפני רבי שמעון. אמר
 רבי יהודה, מה זה שכתוב וַיָּקָם מִלֶּדֶךְ
 חֲדָשׁ עַל מִצְרַיִם, וְשָׁנִינוּ שְׁהוּא קָם
 מעצמו, מה שהיה שפל - קם, ולא ראוי
 היה למלך, ובעשר הוא קם. אמר רבי

ה' רֹכֵב עַל עֵב קַל וּבָא מִצְרַיִם וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם
 מִפְּנֵיו. תָּא חֲזִי, כָּל מַלְכֵי דְעֵלְמָא, וְכָל עַמּוּיָן
 דְעֵלְמָא, לָא חֲשִׁיבֵי כְלוּם קָמֵי קֳדָשָׁא בְּרִידָא הוּא,
 דְכְתִיב, (דניאל ד') וְכָל דִּיִּירֵי אֶרְעָא כְּלָא חֲשִׁיבִין
 וּבְמִצְרַיִם עֶבֶד בְּחִיל שְׁמַיָּא. וְהָכָא בְּמִצְרַיִם, אַף
 עַל גַּב דְּכָל אִינוּן גְּבוּרָאן, וְדִרְעָא מְרֻמָּא גְּלִי
 קֳדָשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּמִצְרַיִם, מַה כְּתִיב הִנֵּה ה' רֹכֵב
 עַל עֵב קַל וּבָא מִצְרַיִם. מָאֵי שְׁנָא, בְּכָל עַמּוּיָן
 דְעֵלְמָא, דְלָא הָוָה חֲכִי, דְהָא קֳדָשָׁא בְּרִידָא הוּא
 גְּזַר גְּזָרָה וְאִתְעֵבִיד, וְהָכָא אִיהוּ אַתָּא, דְכְתִיב וּבָא
 מִצְרַיִם. וְכְתִיב, (שמות י"ב) וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְגו'
 אֲנִי ה'.

אַלְא, בְּגִין דְּמִלְכָּא הָוָה אַתִּי, לְאַפְקָא לְמִטְרוֹנִיתָא
 דְּהַתּוֹת תַּמּוּן. וּבְגִין יְקָרָא דְּמִטְרוֹנִיתָא הָוָה

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׁכַל אוֹתָן הַגְּבוּרוֹת וְזָרַע רָמָה גְּלָה
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִצְרַיִם, מַה כְּתוּב?
 הִנֵּה ה' רֹכֵב עַל עֵב קַל וּבָא מִצְרַיִם. מַה
 שׁוֹנָה בְּכָל עַמֵּי הָעוֹלָם שְׁלָא הִנֵּה כְּךָ,
 שְׁחַרְי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גְּזַר גְּזָרָה
 וְנַעֲשֶׂתָהּ, וְכַאֲן הוּא בָּא, שְׁכַתוּב וּבָא
 מִצְרַיִם, וְכַתוּב (שמות יב) וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ
 מִצְרַיִם וְגו' אֲנִי ה'?

אַלְא מִשׁוּם שְׁחַמְלָךְ הִנֵּה בָּא לְהוֹצִיא

הוֹלְכִים מִמִּצְרַיִם לְצִפּוּרֵי. עַד שְׁחַרְי
 הוֹלְכִים, פְּנַע בְּהֵם יְהוּדֵי אַחַד. פְּתַח
 וְאָמַר, (ישעיה יט) מִשָּׂא מִצְרַיִם הִנֵּה ה' רֹכֵב
 עַל עֵב קַל וּבָא מִצְרַיִם וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם
 מִפְּנֵיו. בָּא רָאָה, כָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם וְכָל
 עַמֵּי הָעוֹלָם לֹא נְחָשְׁבִים לְכְלוּם לְפָנֵי
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁכַתוּב (דניאל ד') וְכָל
 דִּיִּירֵי הָאֶרֶץ כְּלָא חֲשִׁיבִים, וְכַרְצוּנוּ עוֹשָׂה
 בְּחִיל הַשָּׁמַיִם. וְכַאֲן בְּמִצְרַיִם, אַף עַל גַּב

אֶתִּי. וְעַל דָּא הָוָה קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בִיקְרָהּ,
וְאֶתִּי לְגַבְהָ לְאַקְמָא לָהּ, וְלִמְיַהֵב לָהּ יָדָא, וְלִזְקַפָּא
לָהּ, בְּמַה דְּזַמִּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעְבַּד בְּסוּף
גְּלוּתָא דְּאָדוּם.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, אִי הָכִי, דְּבִגִין דְּמִטְרוּנִיתָא הָוָה,
הָא בְּגָלוּתָא דְּבַבְל, מִטְרוּנִיתָא תַּפְּן הָוָה,
אֲמַאי לָא הָוָה בְּךָ. אָמַר לִיהּ, הָא תַּנִּינן, דְּתַפְּאָה
גְּרַם, דְּנָטְלוּ נָשִׁים נְכָרִיּוֹת, וְאָעִילוּ בְּרִית קַיִימָא
קִדְשָׁא בְּרִשׁוּתָא אַחְרָא. וּבִגִין כֵּן אֶתְאַבִּידוּ מִנְהוֹן
נַסִּין, וְאֶתְוֹן, דְּאֶתְחַזִּי לְמַעְבַּד לָהּ, מַה דְּלֹא הָוָה
הָכִי בְּגָלוּתָא דְּמַצְרַיִם, דְּכָלְתָּו הָוּוּ שְׁבַטֵי יִהּ, בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עָאלוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נַפְקוּ.

בְּגָלוּתָא דְּאָדוּם, בְּעֵי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאֶתְיַקְרָא בְּעֵלְמָא, וְלִמְיַהֵב אִיהוּ

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

הָרִי שְׁנִינּוּ שֶׁחֲתָא גְּרַם, שְׁנַשְׂאוּ נָשִׁים
נְכָרִיּוֹת וְהַכְּנִיסוּ אוֹת בְּרִית קִדְשׁ לְרִשׁוֹת
אַחְרָת, וְלָכֵן נֶאֱבָדוּ מֵהֶם הַנְּפִסִּים
וְהָאוֹתוֹת שְׂרָאוּנִים הָיוּ לְהַעֲשׂוֹת לָהֶם,
מַה שְׁלֹא הָיָה כֵּן בְּגָלוּת מַצְרַיִם, שְׁכָלָם
הָיוּ שְׁבַטֵי יִהּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִכְנְסוּ, וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ.

בְּגָלוּת אָדוּם רוּעָה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְהַתְּכַבֵּד בְּעוֹלָם וּלְבָא הוּא לְהַקִּים אֶת

אֶת הַגְּבִירָה שֶׁהִיְתָה שָׁם, וּבִשְׁבִיל כְּבוֹד
הַגְּבִירָה הָיָה בָּא. וְעַל כֵּן הָיָה הַקֹּדֶשׁ
בְּרוּךְ הוּא רוּעָה בְּכַבּוּדָהּ, וּבָא אֵלֶיהָ
לְהַקִּימָה וְלִתֵּת לָהּ יָד וְלִזְקַף אוֹתָהּ, כְּמוֹ
שֶׁעֲתִיד הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹת בְּסוּף
גְּלוּת אָדוּם.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, אִם כֵּן שְׁבַשְׁבִּיל
הַגְּבִירָה זֶה הָיָה, הָרִי בְּגָלוּת בְּכָל הִיְתָה
שָׁם הַגְּבִירָה, וְלָמָּה לֹא הָיָה כֵּן? אָמַר לוֹ,

לְאַקְמָא לְמִטְרוּנִיתָא, וּלְנַעֲרָא לָהּ מַעֲפָרָא. וְוִי
 לְמֵאן דִּיעֲרַע תַּפְּנֵן קָמִיָּה, בְּשַׁעֲתָא דִּימָא (ישעיה נ"ב)
 הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם הַתְּפַתְחֵי מוֹסְרֵי
 צוֹאֲרָךְ. מֵאן הוּא מִלְכָּא וְעַמָּא דִּי יִקּוּם קָמִיָּה.

וְנָעוּ אֱלִילֵי מְצָרִים מִפְּנֵיו, (ישעיה י"ט) אֱלִילֵי מְצָרִים,
 לָאוּ עַל אֲבָנִין וְאֲעִין אֲתָמַר, אֵלָּא עַל כָּל
 אֵינוֹן דְּרַגִּין מִמֶּנּוּ עֲלֵאִין, וְעַל אֵינוֹן פּוֹלְחָנִין תַּתְּאִין
 דְּלַהוֹן. וּבְכָל אֲתָר דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל, קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
 בְּעֵי עֲלֵיָּהּוּ, וְאֲתַקְבִּיל מֵאֵינוֹן עֲמִין.

תָּא חַזִּי, מַה כְּתִיב, (ישעיה נ"ב) כֹּה אָמַר ה' מְצָרִים
 יֵרֵד עִמִּי בְּרֵאשֻׁנָּה לְגוֹר שָׁם וְאֲשׁוּר בְּאֶפֶס
 עֲשֻׁקוֹ תוֹרַעְמָא דְּאֲתַרְעָם קִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא עַל
 אֲשׁוּר, וְאָמַר, חָמוּ מַה עֶבֶד לִי אֲשׁוּר, דִּהָא מְצָרִים
 דְּאֵנָּא עֶבְדִּית בְּהוּ כָּל אֵינוֹן דִּינִין, וְעִמִּי (אֵינוֹן) נַחְתּוּ

לשון הקודש

ובכל מקום שגלו ישראל, תקדוש ברוך
 הוא מבקש עליהם, ומתרעם ונפרע
 מאותם עמים.

בא וראה מה כתוב, כה אמר ה' אלהים
 מצרים ירד עמי בראשונה לגור שם
 ואשור באפס עשקו. תרעמת שהתרעם
 תקדוש ברוך הוא על אשור, ואמר, ראו
 מה עשה לי אשור, שהרי במצרים שאני
 עשיתי בהם כל אותם הדינים, ועמי והם

הגבירה ולנער אותה מהעפר. אוי למי
 שימצא שם לפניו בשעה שיאמר (ישעיה נב)
 התנערי מעפר קומי שבי ירושלים
 התפתחי מוסרי צוארך. מי הוא המלך
 והעם שיעמד לפניו?

ונעו אלילי מצרים מפניו. אלילי
 מצרים, לא על עצים ואבנים נאמר, אלא
 על כל אותם דרגות ממנות העליונות,
 ועל אותם העבודות התחתונות שלהם.

תָּמֹן, לְדִירָא בִּינֵיהוֹן, וְקַבְלוּם מִצְרָאֵי בִּינֵיהוֹ,
 וְנִתְבִּין לֹון שְׁפֵר אֲרַעָא אֲרִיז גּוֹשֵׁן, וְאִף עַל גַּב
 דְּאֲעִיקוּ לֹון בְּגִלוּתָא, לָא אֲעֵדוּ אֲרַעָא מִנְהוֹן,
 דְּכִתִּיב, (שמות ט') רַק בְּאֲרִיז גּוֹשֵׁן אֲשֶׁר שָׁם בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְגו'. וּמֵיטֵב אֲרַעָא דְּמִצְרַיִם הָיָה, דְּכִתִּיב,
 (בראשית מ"ו) בְּמֵיטֵב הָאֲרִיז בְּאֲרִיז רַעְמָסִס. וְתוּ, דְּלֹא
 אֲעֵדוּ מִדְּלֵהוֹן כְּלוּם, דְּכִתִּיב, (שמות ט') וּמִמְקַנָּה בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְגו'. וְעַם כָּל דָּא אֲתִדְּנֹו בְּכַמָּה דִּינִין.

אֲבָל אֲשׁוּר בְּאַפְסִי עֲשָׂקוּ, אֲטִיל (דף ט' ע"ב) לֹון בְּאֲרַעָא
 דְּסִיפֵי עֲלָמָא, וְנָטַל לֹון אֲרַעָא דְּלֵהוֹן. וְמָה
 מִצְרָאֵי, דְּעֵבְדֵי כָּל הַיָּי טְבָאן לְיִשְׂרָאֵל, אֲתִדְּנֹו בְּכָל
 אֵינוֹן דִּינִין. אֲשׁוּר וְאַדּוּם וְשָׂאֵר עַמִּין, דְּמִעִיקוּן לֹון,
 וְקַטְלִין לֹון, וְנָטַלִין לֹון מִמוֹנֵיהוֹן, עַל אַחַת כַּמָּה
 וְכַמָּה דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּעֵי לְיִקְרָא שְׁמִיָּה

לשון הקודש

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו', וְעַם כָּל זֶה נִדְּוֹנוּ בְּכַמָּה
 דִּינִים.

אֲבָל אֲשׁוּר בְּאַפְסִי עֲשָׂקוּ, הִטִּיל אוֹתָם
 בְּאֲרִיז שְׁבִסוּף הָעוֹלָם, וְנָטַל אֶת אֲרַעָם
 מֵהֶם. וְמָה הַמִּצְרַיִם שְׁעִשׂוּ כָּל הַטּוֹבוֹת
 הַלְלוּ לְיִשְׂרָאֵל נִדְּוֹנוּ בְּכָל אוֹתָם דִּינִים –
 אֲשׁוּר וְאַדּוּם וְשָׂאֵר הָעַמִּים שְׁמִעִיקוּם
 לָהֶם, וְהוֹרְגִים אוֹתָם, וְנוֹטְלִים אֶת
 מְמוֹנָם, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁהַקּוּדֵשׁ

יָרְדוּ לְשֵׁם לְדוֹר בִּינֵיהֶם, וְקַבְלוּם
 הַמִּצְרַיִם בִּינֵיהֶם, וְנִתְּנוּ לָהֶם הַיָּי שֶׁל
 הָאֲרִיז, אֲרִיז גּוֹשֵׁן, וְאִף עַל גַּב שְׁהַעִיקוּ
 לָהֶם בְּגִלוּת, לֹא לְקַחוּ מֵהֶם אֶת הָאֲרִיז,
 שְׁכִתּוּב (שמות ט') רַק בְּאֲרִיז גּוֹשֵׁן אֲשֶׁר שָׁם
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וּמֵיטֵב אֲרִיז מִצְרַיִם
 הֵיטָה, שְׁכִתּוּב (בראשית מו) בְּמֵיטֵב הָאֲרִיז
 בְּאֲרִיז רַעְמָסִס. וְעוֹד, שְׁלֹא הִעֲבִירוּ
 מִשְׁלָהֶם כְּלוּם, שְׁכִתּוּב (שמות ט') וּמִמְקַנָּה

עַל־יְהוּ, דְכַתִּיב, (יחזקאל ל"ח) וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי
וְנִוְדַעְתִּי. הָתָם בְּמַצְרִים בְּמִלְכָּא חַד, וְהָכָא בְּכָל
מַלְכוּת דְעָלְמָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן זָקַף יָדָיו וּבָכָה, וְאָמַר, וַיִּי מָאן דִּיזְדַּמֵּן
בְּהָהוּא זְמַנָּא, וְזַפָּאָה חוֹלְקִיָּה מָאן דִּיזְדַּמֵּן
וַיִּשְׁתַּבַּח בְּהָהוּא זְמַנָּא, וַיִּי מָאן דִּיזְדַּמֵּן בְּהָהוּא
זְמַנָּא, בְּגִין דְּכַד יִיְתִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפַקְדָּא
לְאַיִלְתָּא, יִסְתַּכַּל מָאן אֵינֹון דְּקוּיָּמִין בְּהַדָּה, בְּכָל
אֵינֹון דְּמִשְׁתַּכְּחִי עִמָּה, בְּכָל עוֹבְדוּי דְכָל חַד וְחַד,
וְלֹא יִשְׁתַּבַּח זָפָאִי. דְכַתִּיב, (ישעיה ס"ג) וְאַבִּיט וְאִין
עוֹזֵר. וּבְמָה עֲקָתִין עַל עֲקָתִין לְיִשְׂרָאֵל.

זַפָּאָה מָאן דִּיזְדַּמֵּן וַיִּשְׁתַּבַּח בְּהָהוּא זְמַנָּא, בְּגִין
דִּתְהוּא דִּיתְקִיָּים בְּהָהוּא זְמַנָּא
בְּמַהִימְנוּתָא, יִזְכָּה לְתַהוּא נְהִירוּ דְחַדוּת דְמִלְכָּא.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

בְּרוּךְ הוּא לְפַקְדֵי אֶת הָאֵלֹהִים, יִסְתַּכַּל מִי
הֵם אוֹתָם שְׁעַמְדוּ עִמָּה, בְּכָל אוֹתָם
שְׁנַמְצָאִים עִמָּה, בְּכָל מַעֲשֵׂי כָל אֶחָד
וְאֶחָד, וְלֹא יִמְצֵא צְדִיק, שְׁכַתוּב (ישעיה סג)
וְאַבִּיט וְאִין עוֹזֵר. וּבְמָה צְרוּת עַל צְרוּת
לְיִשְׂרָאֵל.

אֲשֶׁרִי מִי שִׁיזְדַּמֵּן וַיִּמְצֵא בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן –
מִשׁוּם שְׁאוֹתוֹ שִׁיעַמַד בְּאוֹתוֹ זְמַן

בְּרוּךְ הוּא רוּצֵה לְכַבֵּד אֶת שְׁמוֹ עֲלֵיהֶם,
שְׁכַתוּב (יחזקאל לח) וְהִתְגַּדַּלְתִּי וְהִתְקַדַּשְׁתִּי
וְנִוְדַעְתִּי. שָׁם בְּמַצְרִים בְּמִלְכָּא אֶחָד, וְכֹאן
בְּכָל מַלְכוּת הָעוֹלָם.

רַבִּי שְׁמַעוֹן הָרִים יָדָיו, וּבָכָה וְאָמַר, אוֹי
לְמִי שִׁיזְדַּמֵּן בְּאוֹתוֹ זְמַן, וְאַשְׁרֵי חֲלָקוֹ שֶׁל
מִי שִׁיזְדַּמֵּן בְּאוֹתוֹ זְמַן. אוֹי לְמִי שִׁיזְדַּמֵּן
בְּאוֹתוֹ זְמַן – מִשׁוּם שֶׁכְּשִׁיבָא הַקֹּדֶשׁ